

FARKAS ÁRPÁD:

A TÖKÉLY KISZEMELTJE

Bolyai János emlékének

Elmém, hogy működjék, ne csak lásson,
tartottam csikóként parázson,
s lettem jó járása, kedve
végett a Tökély kiszemeltje.

Nem hódolhatok én e ritka
öröklétnek, mely elnémítana,
hatalomnak, ha nincsen arca,
zsarnoknak, kinek nincs hatalma,
úrnek, amelyben nincsen helye
gondolatnak — hogy megfigyelje.
Akarom, kitessek konok voltom —
saruit immár meg nem oldom,
nem fogadok fölőbém rendet,
csak mit magamnak én teremtek.

Tántoroghat a Tökély dúltan
köröttem, mert már megtanultam
szítani piciny parázsból lángot —
s a Semmiből egy új világot!

Farkas Árpád: Alagutak a hóban. Kriterion Könyvkiadó Bukarest, 1979., 38. oldal